प्रापतन्मनुजास्तत्र रथेभ्यो रथिनस्तदा । ते हन्यमाना भीमेन गदाहस्तेन तावकाः ।
प्राद्रवन्त रणे भीता व्याघ्रत्राता मृगा इव । स तान् विद्राव्य कौन्तेयः सङ्ख्येऽमित्रान् दुरासदान् ।
सुपर्ण इव वेगेन पक्षिराडत्यगाच्चमूं । तथातु विप्रकुर्व्वाणं रथयूथपयूथपं ।
भारद्वाजो महाराज भीमसेनं समभ्ययात् । भीमन्तु समरे द्रोणो वारयित्वा शरोर्म्मिभिः । ५२३०
अकरोत् सहसा नादं पाण्डूनां भयमादधत् । तद्युद्धमासीत् सुमहद्घोरं देवासुरोपमं ।
द्रोणस्य च महाराज भीमस्य च महात्मनः । यदा तु विशिखैस्तीक्ष्णैर्द्रोणचापविनिःसृतैः ।
बध्यन्ते समरे वीराः शतशोऽथ सहस्रशः । ततो रथादवप्लुत्य वेगमास्थाय पाण्डवः ।
निमील्य नयने राजन् पदातिर्द्रोणमभ्ययात् । यथा हि गोवृषो वर्षं प्रति गृह्णाति लीलया ।
तथा भीमो नरव्याघ्रः शरवर्षं समग्रहीत् । स बध्यमानः समरे रथं द्रोणस्य मारिष । ५२३५
ईषायां पाणिना गृह्य प्रचिक्षेप महाबलः । द्रोणस्तु सत्वरो राजन् क्षिप्तो भीमेन संयुगे ।
रथमन्यं समारुह्य व्यूहद्वारमथाययौ । तस्मिन् क्षणे तस्य यन्ता तूर्णमश्वानचोदयत् ।
भीमसेनस्य कौरव्य तदद्भुतमिवाभवत् । ततः स्वरथमास्थाय भीमसेनो महाबलः ।
अभ्यवर्त्तत वेगेन तव पुत्रस्य वाहिनीं । स वृक्षान् क्षत्रियानाजौ वातो वृक्षानिवोद्धतः ।
अगच्छद्वारयन् सेनां सिन्धुवेगो नगानिव । भोजानीकं समासाद्य हार्दिक्येनाभिरक्षितं । ५२४०
प्रमथ्य बहुधा राजन् भीमसेनः समभ्ययात् । सन्त्रासयन्नरीकानि तलशब्देन मारिष ।
अजयत् सर्व्वसैन्यानि शार्दूल इव गोवृषान् । भोजानीकमतिक्रम्य काम्बोजानाञ्च वाहिनीं ।
तथा म्लेच्छगणांश्चान्यान् बहून् युद्धविशारदान् । सात्यकिञ्चापि संप्रेक्ष्य युध्यमानं नरर्षभ ।
रथेन यत्तः कौन्तेयो वेगेन प्रययौ तदा । भीमसेनो महाराज द्रष्टुकामो धनञ्जयं ।
अतीत्य समरे योधांस्तावकान् पाण्डुनन्दनः । सोऽपश्यदर्ज्जुनं तत्र युध्यमानं महारथं । ५२४५
सैन्धवस्य वधार्थं हि पराक्रान्तं पराक्रमी । तं दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रश्चुक्रोश महतो रवान् ।
प्रावृट्काले महाराज नदन्निव बलाहकः । तं तस्य निनदं घोरं पार्थः शुश्राव नर्द्दतः ।
वासुदेवश्च कौरव्य भीमसेनस्य संयुगे । तौ श्रुत्वा युगपद्घोरौ निनदं तस्य शुष्मिणः ।
पुनः पुनः प्रणदतो दिदृक्षन्तौ वृकोदरं । ततः पार्थो महानादं मुञ्चन्वै माधवश्च ह ।
अभ्ययातां महाराज नदन्तौ गोवृषाविव । भीमसेनरवं श्रुत्वा फाल्गुनस्य च धन्विनः । ५२५०
अप्रीयत महाराज धर्म्मपुत्रो युधिष्ठिरः । विशोकश्चाभवद्राजा श्रुत्वा तं निनदं तयोः ।
धनञ्जयस्य च रणे जयमाशंसतान्विभुः । तथा तु नर्द्दमाने वै भीमसेने मदोत्कटे ।
स्मितं कृत्वा महाबाहुर्धर्म्मपुत्रो युधिष्ठिरः । हृद्गतं मनसा प्राह ध्यात्वा धर्म्मभृतां वरः ।
दत्ता भीम त्वया सम्वित् कृतं गुरुवचस्तथा । न हि तेषां जयो युद्धे येषां द्वेष्टासि पाण्डव ।
दिष्ट्या जीवति संग्रामे सव्यसाची धनञ्जयः । दिष्ट्या च कुशली वीरः सात्यकिः सत्यविक्रमः । ५२५५
दिष्ट्या शृणोमि गर्ज्जन्तौ वासुदेवधनञ्जयौ । येन शक्रं रणे जित्वा तर्पितो हव्यवाहनः ।